

Víctima: Miquel Palmer Duran
Autoria: Sebastià Bonet Palmer

Hola, Miquel!

El meu nom és Sebastià. Ja sé que no em coneixes, però si et dic que el meu segon llinatge és Palmer, tal vegada puguis pensar que qualche cosa tenc a veure amb tu.

Idò sí, qualche cosa tenim a veure: som el fill gran dels sis fills de la teva estimada germaneta Aina, que quan tu vares desaparèixer tenia només cinc anys.

El motiu d'aquesta carta és, simplement, fer-te saber que, després de tants anys que han passat des que et varen assassinar i fer-te desaparèixer els feixistes colpistes, ara hem aconseguit trobar-te a uns tres metres davall terra dins un sac en el cementeri de Son Coletes; això sí, únicament un os del teu cos, barrejat amb un bon grapat d'altres pertanyents a altres persones que com tu varen sofrir el mateix. Això ha estat possible gràcies al Govern de les Illes Balears, que, amb la Llei de memòria democràtica i el pla d'obertura de fosses, ha facilitat que experts en antropologia, arqueòlegs, historiadors, etc., poguessin arribar a tu.

El teu cunyat Miquel, marit de la teva germana Aina (mon pare), a qui evidentment no vares conèixer, es va cuidar prou sempre de no deixar-te en l'oblit i cuidar de n'Aina, avui amb noranta anys. Ell, desgraciadament, no ha pogut ser present en el descobriment, ja que va morir l'any 2019, però estic ben segur que des d'allà on sigui haurà gaudit tant com nosaltres.

Que sàpigues també que a ca ma mare hi ha penjats dos quadres teus i uns quants dibuixos a llapis que sempre ens hem sentit molt enorgullits de mostrar a qualsevol persona que ens visita.

També guardam com un tresor els números del setmanari *Nosotros*, en el qual col·laboraves, i en el qual hem pogut veure les caricatures satíriques que feies ridiculitzant els personatges de la dreta manacorina, cosa que ens fa pensar, i crec que sense por d'equivocar-me, que va ser el motiu pel qual et varen assassinar.

Amb la teva pèrdua va quedar una família totalment desestructurada i abandonada a la seva sort. A l'absència de ta mare, que havia mort tres anys abans, hi hem d'afegir la mort de la padrina, que cuidava de tots vosaltres; morí un any després de tu, quan el seu cor no va poder aguantar el cop de tanta calamitat.

Els teus quatre germans més petits que tu (Simó, Toni, Sebastiana i Aina) quedaren desemparats, ja que el pare també es va veure superat per les circumstàncies, però d'una manera o una altra sobrevisqueren a aquells anys difícils i complicats.

En Simó i en Toni sempre estigueren junts, es llogaven per tot on podien per poder menjar, i fins i tot varen estar a la Península fent el servei militar. Na Sebastiana i n'Aina varen passar aquells anys entre l'hospici de Manacor i l'asil de les Minyones de Palma. Na Sebastiana es va fer monja de la caritat i n'Aina va tornar a Manacor devers els setze anys per retrobar-se amb els seus germans.

En Simó, en Toni i n'Aina es casaren a Manacor i fruit d'aquests matrimonis naixeren deu fills (deu nebots teus), que juntament amb la teva germana Aina, única germana en vida, varen rebre a Son Coletes les teves restes en un acte molt emotiu promogut per la Direcció General de Memòria Democràtica i amb la participació de totes les parts implicades.

T'explic tot això perquè estic segur que t'agradarà saber més o manco què va passar amb la teva família després de desaparèixer, que no t'hem oblidat mai, i que sempre has estat molt present entre nosaltres.

Les teves restes, ara sí, descansen en pau, inhumades al nostre nínxol de Son Coletes, juntament amb altres familiars.

Sempre m'he demanat, i ara més que mai, com hauria estat la teva vida i la nostra si no hagués passat tot el que va succeir, tenint en compte les teves capacitats intel·lectuals i artístiques més que demostrades com a dibuixant, pintor i músic, a més de la ferma implicació en la política del teu poble, defensant la igualtat per a tots.

Pot ser que haguessis estat un bon dibuixant i pintor?

Pot ser que haguessis estat un bon músic?

Pot ser que haguessis estat un bon polític?

Pot ser que haguessis estat un bon marit i pare?

Pot ser que haguessis estat un bon amic, un bon germà, un bon oncle?

Pot ser que haguessis estat un bon...?

Preguntes que desgraciadament no tenen, ni tindran mai, respostes.